

Arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep

0030 OSLO

Deres ref.

Vår ref / Saksbehandler

14/5548-2 X03 &13

Randi Røvik / tlf. 23 06 45 70

Dato:

02.12.2014

HØRINGSBREV - UTKAST TIL ENDRING I LOV OM SOSIALE TJENESTER

Fagforbundet støtter prinsippet om at barns inntekt skal holdes utenfor ved vurdering av søknader om økonomisk stønad etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 18.

Vi ser også at det kan være hensiktsmessig å fastsette en beløpsgrense i form av et referansebeløp, blant annet for å sikre lik praksis i kommunene. Det er imidlertid en svakhet ved høringsnotatet at det ikke drøftes hva som er et rimelig nivå for en slik beløpsgrense.

Departementets presisering av at årsinntekt ikke nødvendigvis må følge kalenderåret kan være rimelig, men krever en nærmere veiledning enn at kommunene selv skal forholde seg til dette på en hensiktsmessig måte.

Når det gjelder de ulike alternativene å utforme reguleringen på, vil vi innledningsvis gi uttrykk for at et nytt ledd i § 18 må utformes slik at formålene som beskrives i høringsnotatet ivaretas.

Begrense kommunenes adgang til å regne med barns inntekter ved vurdering av søknader om, og beregning av økonomisk stønad (sosialhjelp) til barnefamilier.

Sikre lik praksis i kommunene.

Departementets vurderinger, og forslagene til ordlyd for de ulike alternativene vektlegger kommunenes mulighet for fortsatt skjønnsutøvelse i en slik grad at det synes vanskelig å ivareta de nevnte formålene.

Ordlyden *Med mindre særlige grunner taler for det*, bør derfor avgrenses til alternativ A som ikke angir noen beløpsgrense for barns inntekt.

Dersom et av alternativene med beløpsfastsettelse velges, bør ordlyden endres og eventuell skjønnsutøvelse knyttes til overskytende inntekt.

Alternativ A, hvor det ikke settes en beløpsgrense, er slik vi oppfatter det lovfesting av gjeldende praksis og vil ikke innebære noen vesentlig endring.

Når det gjelde de øvrige alternativene, er vi av den oppfatning at begrepet likebehandling i denne sammenheng må forstås som likebehandling med andre barn som har inntekt av arbeid på sin fritid slik det er ivaretatt i Alternativ B3, hvor beløpsgrensen er knyttet til det skattemessige fribeløpet.

Departementets motforestilling om at en eventuell regulering av fribeløpet vil kunne bli av en slik størrelsesorden at barnets inntekt vil bli uforholdsmessig høy, forstås som en mer teoretisk mulighet.

Vi mener de øvrige alternativene, hvor det er satt ulike beløpsgrenser har større svakheter.

Alternativ B1, med en regulering knyttet til folketrygdens grunnbeløp (G) mangler vurdering av hvordan en har kommet frem til $1/3$ G, og om dette er et rimelig nivå for barns inntekt.

Alternativ B2 med en beløpsgrense på kr 30 000 knytter seg til grunnlaget for den inntekt barn kan ha uten at det trekkes inn i grunnlaget for bostøtte, men også her mangler det en vurdering om kr 30 000 er en rimelig grense eller om det er behov for å heve denne grensen.

Alternativ B4 knyttes til grensen for barns inntekt ved fastsettelse av barnebidrag, men det er ikke vurdert hvordan dette vil slå ut i praksis for de barn dette gjelder. Inntekt over fribeløpet skal blant annet skattlegges.

Slik vi vurderer det synes det som om Alternativ B3 er å foretrekke.

Avslutningsvis vil vi gi uttrykk for at det er vanskelig å vurdere de økonomiske konsekvensene av forslaget, all den tid det ikke foreligger noen oversikt over eventuelle merutgifter for kommunene eller hvor mange barn som faktisk har inntekt av eget arbeid.

Med hilsen
FAGFORBUNDET

Jan-Tore Strandås/s/

fagleder

Randi Røvik/s/

rådgiver

Kopi: LO

